

Tartalom

OECD országtanulmányok: Magyarország 2012 – a bemutató	2
OECD országtanulmányok: Magyarország 2012 – a kiadvány	3
Az állampolgárok és a vállalkozások életének könnyebbé tétele: Adminisztrációegyszerűsítés a MENA- és OECD-országokban	5
Gazdaságpolitikai reformok 2012: Út a növekedéshez	6
Az európai pénzügyi és szuverén adósságválság megoldása	7
Család a jövőben 2030-ig	8
Nemzeti számlák körkép 2011	9
Dolgozó beteg? Tévhitek és valóság a mentális betegségek és a munka kapcsolatáról	9
Méltányosság és minőség az oktatásban: A hátrányos helyzetű tanulók támogatása	10
Műveltség, számolás és problémamegoldás a technológiában gazdag környezetekben	10
Erős kezdés III: Minőségi eszköztár a kora gyermekkori neveléshez és oktatáshoz	11
A transzferárazás kihívásainak hatékony kezelése	11
Kereskedelem és innováció	11
A költségvetési föderalizmus és a helyi önkormányzat reformja: A zero összegű játékon túl	12
OECD országtanulmányok: Németország 2012	12
Mortalitáskockázat becslése a környezetvédelmi, az egészségügyi és a közlekedéspolitikában	12
OECD irányelvek a biztosítók irányítására	12
A mezőgazdasági tudás- és innovációs rendszerek fejlesztése	13
Mezőgazdasági politikák a szegénységcsökkentésért	13
Környezetbarátabb fejlesztés: Kapacitásnövelés a környezetmanagement és kormányzás előmozdítása érdekében	13
Stratégiai környezeti vizsgálat a fejlesztési gyakorlatban: A közelmúlt tapasztalatainak összefoglalása	13
Fontosabb várható események és kiadványok	14
OECD Tudástár	14

Bevezető

Az előző hírlevél megjelenése óta eltelt időszak OECD vonatkozású eseményeit a hazánkról készülő gazdasági tanulmánnyal kapcsolatos munkálatok és tárgyalások határozták meg. A szervezet Gazdaságot és Fejlettséget Vizsgáló Bizottsága (EDRC) az 1961-es megalakulása óta nagyjából kétevente részletes elemzést készít a tagországok helyzetéről, áttekintve a gazdaság- és strukturális politikák főbb területeit. Az országtanulmányok fókuszában a gazdasági teljesítmény tartós javításának lehetőségei, feltételei állnak, így az elemzés inkább közép- és hosszútávra tekint amellett, hogy a jelen és közeli jövő várható makrogazdasági folyamataira is kitér.

Az országtanulmányban vizsgált témák – fiskális fenntarthatóság, pénzügyi intézményi rendszer stabilitása és hatékonysága, munkaerőpiaci politikák, egészségügy – meghatározása a Kormány prioritásaival összhangban történt. A tanulmánnyal kapcsolatos kutatómunka közel egy éve kezdődött. Az érintettek ezalatt releváns információkat, adatokat szolgáltatottak az OECD számára, széles szakmai és magas szintű döntéshozói kört bevonó, személyes konzultációk formájában is. Az előkészítésben a Nemzetgazdasági Minisztérium, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium, a Belügyminisztérium, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, a Magyar Nemzeti Bank, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a Központi Statisztikai Hivatal, az Államadósság Kezelő Központ és Magyarország OECD melletti Állandó Képvisellete vállalt kiemelkedő szerepet, de a tanulmányt író szakértők konzultáltak független kutatókkal, az üzleti szektor szakértőivel, illetve érdekképviselőkkel is.

Az EDRC január 17-i ülésén megtárgyalt és március 13-án bemutatott országtanulmány az OECD-csatlakozásunk óta a kilencedik. A januári ülésen részt vettek az OECD-tagállamok, az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és a Nemzetközi Valutaalap képviselői. Hazánkat magas szintű delegáció képviselte. Az ott elhangzott vélemények alapján véglegesítették az OECD szakértői a tanulmányt.

A lefolytatott viták és a tanulmány alapján megállapítható, hogy az OECD és a Kormány egyetért a prioritásokban – pénzügyi stabilizáció, adósságcsökkentés, a növekedés erősítése, a foglalkoztatottság emelése és az egészségügy hatékonyságának és eredményeinek javítása –, és főbb vonalakban a gazdasági helyzet kockázatainak irányában, valamint több kormányzati törekvésben is. Ehhez kapcsolódva említendő a nemzetközi szervezetekkel kötendő, a pénzügyi piacok bizalmát erősíteni hivatott megállapodás, a költségvetést stabilizáló és a növekedés gyorsításának megalapozását szolgáló strukturális reformok – Széll Kálmán Terv, Semmelweis Terv – végrehajtása, az adórendszer növekedésbarátabb szerkezetűre hangolása, a devizahitelezés jelentette problémák kezelésének szükségessége. Természetesen a tanulmány az OECD által összegyűjtött legjobb gyakorlatokra alapozva számos észrevételt, ajánlást és kritikát is megfogalmaz, amelyek főként a befektetői környezet javítását, a kockázatok kezelését, a reformok végrehajtásának javítását, a társadalmi költségek igazságosabb elosztását és tompítását, a pénzügyi szektor és a prudenciális szabályok megerősítését és az intézményrendszer hatékonyabb működését célozzák. A politikai döntéshozók igen értékesnek és hasznosnak ítélik ezeket az észrevételeket és alapos megfontolás tárgyává teszik az abban megfogalmazottakat. A Kormány egyetért az OECD azon küldetésével, hogy „jobb szakpolitikával javítani az emberek életét”.

Dr. Cséfalvay Zoltán
a tárgyalódelegáció vezetője

Dr. Mikola István
nagykövet

OECD országtanulmányok: Magyarország 2012 – a bemutató

Gazdaság

2012. március 13.

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

Kiemelt esemény

<http://www.oecd.org/eco/surveys/hungary>

A Magyarországról készült országtanulmány bemutatójára a Kormány és az OECD közös rendezvényeként Budapesten, a Nemzetgazdasági Minisztérium nagytermében került sor. A hazai és nemzetközi sajtó képviselői számára tartott sajtótájékoztatón Mikola István OECD nagykövet megnyitójában kiemelte, hogy a sok munkát magában foglaló, értékes tanulmányra a Kormány támaszkodni kíván. Andrew Dean, az OECD országtanulmányokért felelős igazgatója az elemzést és a legfontosabb ajánlásokat bemutató előadásában elmondta, hogy az elhúzódó európai és globális válság egy Magyarországhoz hasonló nyitott ország számára különös kihívásokat támaszt, de a cél – az erősebb és fenntartható növekedés – elérése érdekében olyan akadályokat is le kell küzdeni, amelyek belső faktorokból is táplálkoznak. A rövidtávú ajánlások közül a gazdaság stabilizálását, a kiszámíthatóság erősítését, a költségvetési konszolidáció összetételének és a gazdaságirányítás intézményi kereteinek javítását emelte ki, de kitért a pénzügyi szektor konszolidációját érintő teherelosztás szükségességére is. Fő prioritásként jelölte meg a munkaerő-piaci helyzet javítását, melyben a magas és tartós munkanélküliség mellett a regionális eltérések is leküzdendők. Középtávon a gazdaság és az államadósság külső sokkokra való érzékenységét is mérsékelni kell, melyben a nyugdíjreform folytatása és az önkéntes pénztárak megerősítése segíthet. A pénzügyi szektor versenyhelyzetének élénkítése is ajánlható, melynek fontos összetevője a felügyelet erősítése. A munkaerőpiacon a gyenge aktivitású csoportok ösztönzése a fő feladat, míg az egészségügyben a vitathatatlanul magas teljesítmény ellenére gyenge egészségügyi eredmények javítására kell összpontosítani. A Kormány nevében Cséfalvay Zoltán államtitkár üdvözölte az elemzést, melyet egy „európai reformországról készített látteleként” értékelte. A Kormány reformok mellett elkötelezettségének hangsúlyozása során emlékeztetett az államháztartási fegyelem javítását célzó, európai összehasonlításban szigorú intézményrendszert létrehozó intézkedésekre és ezek első eredményekre, hisz kiemelt cél, hogy Magyarország ne kerülhessen ismét adósságcspadba. A munkaerőpiacon a kínálatoldali reformokat emelte ki, melyek a rugalmas keretrendszer révén komoly versenyelőnyt jelentenek hazánk számára. A Kormány célja, hogy segély helyett inkább munkát kínáljon, így a hatékonysági szempontok mellett egyes esetekben az intézkedések szemléletformáló hatása dominánsabb. Kitért a közszféra hatékonyságát növelő intézkedésekre, a folytatódó nyugdíjreformra, valamint a pénzügyi felügyeleti rendszer megerősítésére. A devizahitelek problémájáról szólva kiemelte, hogy ezen a területen nincs kész receptje senkinek és a történelmi jelentőségű decemberi, a terhek megosztására is kitérő, bankszektorttal kötött megállapodás választ kínál valamennyi réteg számára, továbbá az adósok fizetőképességének helyreállítása révén a bankszektor hosszú távú érdekeit is szolgálja. Az OECD által üdvözölt Széll Kálmán Terv végrehajtása már 83%-os és a neuralgikus területnek bizonyuló közösségi közlekedés átalakítása tekintetében is töretlen az elkötelezettség. Az adóreformot érintően, véleménye szerint, nem szabad szegény-gazdag ellentétként felfogni az átalakítást, hisz annak célja a családok támogatása volt, amit a reáljövedelmek alakulása visszaigazol. Egyes vitát kiváltó átmeneti intézkedésekre azért volt szükség, hogy a mélyreható reformok kidolgozásához kellő időt biztosítsanak. A legfontosabb jogszabály-alkotási lépések 2011-ben megtörténtek, és most egy nyugodtabb, ezek alkalmazására, hatékonyságuk javítására és az esetleges hibák kiküszöbölésére szolgáló időszak következik. Újságírói kérdésre Cséfalvay Zoltán elmondta, hogy a tanulmányból az IMF-megállapodás szükségességével, a nyugdíjreform folytatásával és a közösségi közlekedés átalakításával kapcsolatos ajánlások emelhetők ki, mint rövidtávon leginkább támogatható és szükséges lépések. Az adminisztrációs terhek alakulását firtató kérdés kapcsán emlékeztetett rá, hogy például a kompenzációs intézkedések átmenetiek, továbbá, hogy gazdasági szereplőkkel együtt került kidolgozásra egy a GDP 2%-nak megfelelő mértékű intézkedéscsomag, amelynek végrehajtása folyamatos.

A sajtótájékoztató után sorra kerülő, Hidvéghi Balázs, az OECD Nemzeti Tanács elnöke által vezetett pódiumbeszélgetés során az OECD szakértői röviden bemutatták a kiadvány egyes fejezeteinek legfőbb ajánlásait. A meghívott vendégek közül Csaba László professzor hozzászólásában méltatta az OECD-elemzés tárgyyszerűségét és legfőbb üzenetnek azt tartotta, hogy nem csupán a rövidtávú kérdésekre – például IMF-megállapodás – kell figyelemmel lenni, hanem a tartós, fenntartható növekedés megalapozását szolgáló intézkedésekre is, amely témakörben véleménye szerint lényeges a kiszámíthatóság és transzparencia javítása. Emlékeztetett a transzferjövödelmekre épülő attitűd megváltoztatásának nehézségeire, valamint arra is, hogy az aktív munkapiaci intézkedések hatékonyságát a kereslethiányos környezet korlátozza. Kaderjárné Csermely Ágnes MNB-igazgató az MNB makroprudenciális szerepének erősítését komoly előrelépésként említette és sajnálatosnak nevezte, hogy a függetlenséggel kapcsolatos viták elterelték a figyelmet az MNB és PSZÁF új eszközeiről és proaktívabb szerepvállalásáról, amelyek pedig fontos szerepet játszanak abban, hogy a bankszektor konszolidációja és a nemzetközi okokra visszavezethető forráskivonás üteme a gazdaság teherbíró-képességéhez igazodjon. Nézete szerint több területen érdemi reformok történtek a közelmúltban, de a hitelesség megerősítése kulcsfontosságú lenne ahhoz, hogy a piaci szereplők elismerjék az eredményeket. Szócska Miklós egészségügyi államtitkár szerint az OECD egészségügyi ajánlásai sok területen egybevágóak a Kormány intézkedéseivel. Egyetértett vele, hogy a rendszer technikai hatékonysága ellenére az allokáció hatékonyságát tovább kell javítani ahhoz, hogy az egészségügyi mutatók javulni tudjanak. Ezt a betegutak jobb koordinációja, az erőforrások reallokációja és a pénzügyi ösztönzők átalakítása segítheti, és a nem-dohányzók védelméhez és az egészségügyi termékadóhoz hasonló népegészségügyi intézkedések egészíthetik ki. Az ágazat humán erőforrás-problémáiról elmondta, hogy a termékadó bevételeit teljes egészében az ágazati bérek emelésére fordítják, de további lépések is szükségesek a bérek tartós rendezése mellett, így például a munkakörnyezetet és képzést javítani kell az elvándorlás megállításának érdekében. A növekedés megszilárdítását szolgáló legfontosabb intézkedést firtató kérdésre Andrew Dean a gazdaság stabilizálását, az OECD-szakértői a pénzügyi szektor hatékonyságának javítását, a reformok társadalmi elfogadottságának erősítését, Csermely Ágnes a kiszámíthatóság erősítését, Csaba László az intézkedések jobb összehangolását és kommunikációját, Szócska Miklós az egészségi állapot és a motiváció javítását emelte ki, míg Cséfalvay Zoltán zárszóként az állam kiterjedésének és az újraelosztás további csökkentésének szükségességét hangsúlyozta.

OECD országtanulmányok: Magyarország 2012 – a kiadvány

Gazdaság

2012. március 13.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

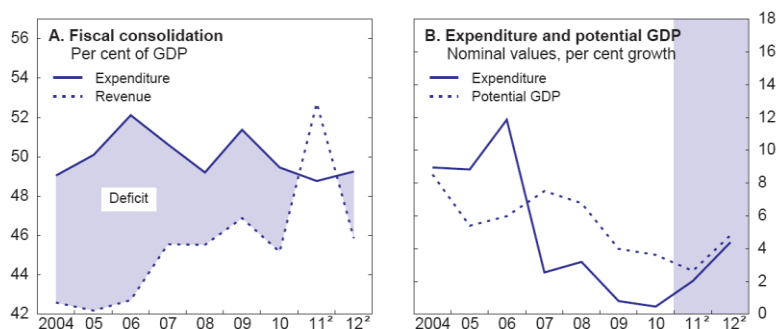
Kiemelt publikáció

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-hungary-2012_9789264127272-en

Az országtanulmányban megfogalmazott vélemény szerint magyar gazdaság helyzetét és kilátásait számos veszély övezi. A globális gazdaság lelassulása és a pénzügyi piacokon felerősödő feszültségek recesszió felé taszítják a kockázati kitettség miatt törékeny és jelentős adóssággal küzdő gazdaságot. A kedvező költségalapú versenyképességi mutatók miatt az ország exportpiaci részesedése javult és a folyó fizetési mérleg jelentős többletet mutat annak ellenére, hogy a kivitel növekedése visszaesett, és a belső fogyasztás is gyenge. Egyes ellentmondásokként értékelt hazai intézkedések gyengítették a fogyasztók, a vállalkozások és piacok bizalmát. A legfontosabb teendő a gazdaság stabilizálása, amelyhez kulcsfontosságú a hazai politikai döntések hitelességének és kiszámíthatóságának erősítése, mert ez teremthet meg egy olyan környezetet, ami segíti a növekedést és a jövedelmek emelkedését. Egy nemzetközi szervezetekkel kötött megállapodás is segítené a bizalom megerősítését és a szükséges költségvetési konszolidáció végrehajtását, mivel a forint árfolyamának stabilizálása révén csökkentené a devizaadósság terhét. A másik kihívás a növekedés biztosabb alapokra helyezése, és ezáltal a tartós kilábalás. Mindehhez csökkenteni kell a háztartások adósságállományát, de a bankok túlzott megterhelése nélkül, mivel az hitelszűkít eredményezne. Végül a potenciális növekedés erősítése is rendkívül fontos, amelynek két legígéretesebb iránya a munkaerő-piaci aktivitás és az egészségügyi mutatók javítása.

A hiteles költségvetési konszolidáció és a munkakereslet ösztönzése segítené a gazdaság stabilizálását. A viszonylag kedvező fiskális pozíció ellenére a költségvetés strukturális egyenlegének közelmúltban tapasztalt romlásának ellensúlyozása a 2012-re elfogadott intézkedéseken túl is erőfeszítéseket igényel. A költségvetés helyzetének fenntartható javításához nagyobb hangsúlyt kell helyezni a Széll Kálmán Tervben foglaltakhoz hasonló tartós kiadáscsökkentésre és növekedést erősítő strukturális reformintézkedésekre, amiket a szükséges mértékig a legkisebb torzító hatással járó adók emelése egészíthet ki. Az ajánlások közül kiemelhető a közösségi közlekedési társaságok hatékonyságának növelése, a közsféra méretének csökkentése (különösen helyi szinten), az adórendszert érintően pedig a környezetvédelmi és vagyoadózás erősítése.

Figure 1.3. Composition of fiscal consolidation¹



1. General government total expenditure and total revenue.
2. Projections.

Source: OECD (2011), *OECD Economic Outlook: Statistics and Projections* (database), December.

A közelmúltban az adó- és juttatási rendszerekben végrehajtott változtatások túlságosan regresszívek voltak. A teherviselő-képesség nagyobb mértékű figyelembevétele nélkülözhetetlen az intézkedések társadalmi elfogadottságának biztosításához, és így azok politikai fenntarthatóságához. Az ajánlások e téren főként a gyermekekhez kötődő támogatások jövedelemszínhez kapcsolását, vagy egy adójóváíráshoz hasonló megoldás bevezetését szorgalmazzák. A konszolidációs program hitelességét erősítené továbbá a fiskális keretrendszer megerősítése, például, ha a Költségvetési Tanács megfelelő erőforrásokkal rendelkezne a költségvetési folyamatok nyomon követéséhez; ezzel egy időben a költségvetéssel kapcsolatos vétőjoga megszüntethető lenne, mivel az potenciálisan a kormány bukásához vezethet, és így túl erősnek értékelhető.

A gazdaság sokktűrő-képessége, valamint az üzleti környezet javítása szilárdabb alapot helyezne a növekedésnek. Magyarország adósságának magas devizaaránya túlzottan kiszolgáltatottá teszi az országot a befektetői bizalom hullámszásának mind az államadósság, mind a háztartások tekintetében. Míg az állam esetében növelni kellene a forintfinanszírozás arányát és az átlagos lejáratit, addig a háztartások adósságának csökkentését célzó intézkedések tekintetében a ténylegesen segítségre szorulóakra kellene a hangsúlyt helyezni, és biztosítani kellene a terhek adósok, hitelezők és a kormány közti megosztását. A bankszektortól 2011. december közepén kötött megállapodás a megfelelő irányba tett, kedvező lépés, de nem célozza kellőképpen a fizetési gondokkal küzdő adósokat.

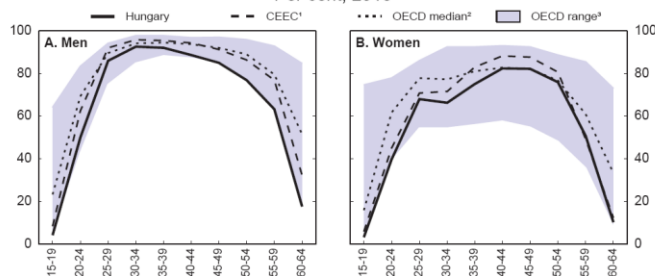
Amennyiben szükségessé válna a bankok tőkehelyzetének javítása, a hitelszűke további elmélyülésének megakadályozása érdekében a tőkeállomány növelésével kell elérni, hogy elkerülhető legyen a hitelportfolió leépítése. Emellett a bankadó mérséklése és szabályainak újragondolása is ajánlható, de a pénzügyi szektor felügyeletének és versenyhelyzetének erősítése, valamint a hitelköltségek leszorítása érdekében is indokolt lépéseket tenni például a transzparencia erősítésével.

A fékek és ellensúlyok rendszerének megerősítése segítené a kiszámíthatóság és az üzleti környezet erősítését. Különösen az Alkotmánybíróság gazdasági kérdéseket érintő jogkörének adósságszínhez kötése gondolandó újra, illetve a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban garantálni kell a Magyar Nemzeti Bank tényleges függetlenségét.

Már rövidtávon is meg kell előzni, hogy a gazdaság ciklikus folyamataiból fakadó munkanélküliség strukturálissá váljon, amelyhez a munkaerő-piaci politikán belül nagyobb hangsúlyt kell helyezni az aktív intézkedésekre, köztük a minőségi képzésre, javítani kell a foglalkoztatási támogatások célzottságát – hasonlóan például a Start-programokhoz és más közelmúltban bevezetett intézkedésekhez –, valamint fokozatosan korrigálni kell a jelentős minimálbéremlés hatásait. A növekedési potenciál javítása érdekében strukturális intézkedések szükségessége egyes társadalmi csoportok munkakínálatának javításához. A nők munkaerő-piaci aktivitását a rugalmas munkaszerződési szabályok, ill. a munkahelyi és családi kötelezettségek összeegyeztetését segítő intézkedések emelhetik, míg a fiatalok és romák munkaerő-piaci integrációját az oktatási rendszer munkapiaci igényekhez történő igazítása segítené. A korai nyugdíjazás megkezdett reformjának folytatása és az élethosszig tartó tanulás ösztönzése az idősebb korosztályok ösztönzőit javítaná.

Az egészségügyi rendszer korlátozott hatássága mellett a közfinanszírozás terheinek növelése nélkül is javíthatók az egészségügyi mutatók, amely szintén a hosszú távú potenciált erősítheti. Az ajánlások közül kiemelhető például az erőforrások járóbeteg-ellátásra, megelőzésre, egészségpromóciós programok, valamint ápolási szolgáltatások javára történő átcsoportosítása a kórházi ellátásra fordított összeg mérséklésével; az ellátás-koordináció és ellátás-tervezés erősítése a hatékonyság növelése érdekében, az ellátás-finanszírozás átalakítása a beruházási költségek integrálása érdekében, illetve a humán erőforrás jobb kezelése az egészségügyben. Az egészségügyi ellátáshoz való hozzájutás esélyét javítaná a hálapénz rendszerének a visszaszorítása.

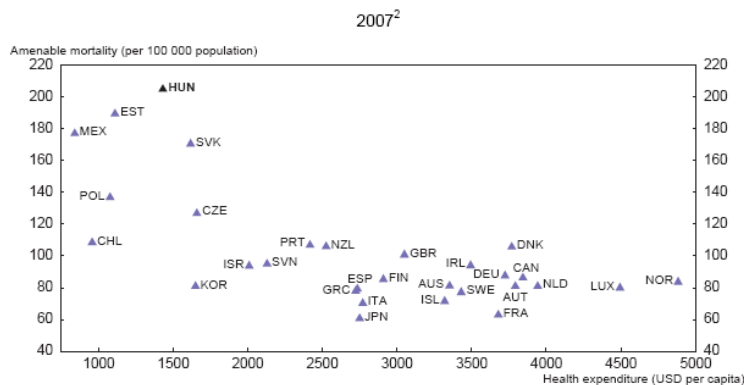
Figure 3.7. Labour force participation rates by age group and gender
Per cent, 2010



1. Unweighted average of data for the Czech Republic, Poland and Slovak Republic.
2. Excluding Turkey (outlier for the participation rate of women).
3. Range between the highest and lowest participation rate for each age group among OECD countries excluding Turkey.

Source: OECD (2011), *OECD Employment and Labour Market Statistics* (database), December.

Figure 4.3. Mortality amenable to health care and health expenditure¹



1. Amenable mortality based on Tobias and Yeh's list, age standardised rates. See J.G. Gay *et al.* (2011) for details of causes of death covered by the list. Health expenditure is in US dollars at current purchasing power parities. The United States is excluded from this figure as an outlier (health expenditure of 7 437 USD per capita).
2. Or latest year available for amenable mortality (2003-07).

Source: J.G. Gay *et al.* (2011), "Mortality Amenable to Health Care in 31 OECD Countries: Estimates and Methodological Issues", *OECD Health Working Papers*, No. 55 and OECD (2011), *OECD Health Statistics* (database), December.

* * *

Az előkészítő munkálatok részeként három háttér tanulmány is készült, melyek az országtanulmánnyal egy időben kerülnek nyilvánosságra. Bár a kiadvány elemző része felhasználja mind a három anyagot, a háttér tanulmányok megállapításai egyedül szerzőik álláspontját tükrözik és nem tekinthetők az OECD hivatalos álláspontjának.

Benk Szilárd és M. Jakab Zoltán: *Nem-keynes-i hatások szerepe a költségvetési konszolidációban: Magyarországra készített becslések dinamikus sztochasztikus egyensúlyi modellel* http://www.oecd-ilibrary.org/economics/non-keynesian-effects-of-fiscal-consolidation_5k9d195t38mv-en

Pierre Beynet: *A magyar államadósság fenntarthatóságának makrogazdasági sokkokra való érzékenységvizsgálata két költségvetési politikai scenárió mellett* http://www.oecd-ilibrary.org/economics/assessing-the-sensitivity-of-hungarian-debt-sustainability-to-macroeconomic-shocks-under-two-fiscal-policy-reactions_5k9d195gtkf8-en

Ladányi Tímea és Rafal Kierzenkowski: *Munkaösztönzők alakulása a közelmúlt magyar adó- és ellátórendszeri változásai tükrében* http://www.oecd-ilibrary.org/economics/work-incentives-and-recent-reforms-of-the-tax-and-benefit-system-in-hungary_5k9d1969m56b-en

Az állampolgárok és a vállalkozások életének könnyebbé tétele: Adminisztrációegyszerűsítés a MENA- és OECD-országokban

Nemzetközi együttműködés

2012. február 14-15.

Kontakt: Bilek Péter – peter.bilek@kim.gov.hu

Kiemelt esemény

http://www.oecd.org/document/28/0,3746,en_2649_34141_49338524_1_1_1_1,00.html

Magyarország az OECD-vel közösen Budapesten tartotta a MENA-OECD Governance Programme soron következő rendezvényét, amelynek fő célja az volt, hogy az adminisztratív tehercsökkentés területén a MENA (közel-keleti és észak-afrikai) országok az OECD-től, illetve annak tagjaitól, köztük Magyarországtól jó gyakorlatokat ismerjenek meg.

E közösen rendezett szemináriumra mint a Partnerség erősítésének egy újabb mérföldkövére tekintünk. A rendezvény fő témája az adminisztratív tehercsökkentés volt, amely területen a 2010-ben felállt új Kormány sok új intézkedést hozott mind az állampolgárok, mind a vállalkozások vonatkozásában. A szeminárium során számos előadás keretében kívántuk megismertetni a résztvevőkkel stratégiánkat és az eddig elért eredményeinket.



A rendezvény iránt jelentős volt az érdeklődés a MENA országokból. Palesztina miniszteri szinten képviseltette magát, de jelen volt a korábbi miniszter, illetve a volt nagykövét is a rendezvényen. A résztvevő országok többsége vezető beosztású szakértővel vett részt. Magyarországról a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból, a Nemzetgazdasági Minisztériumból, illetve a Külügyminisztériumból érkeztek felsővezetők, illetve szakértők résztvevőként és előadóként.

A szeminárium első szekciójában az adminisztratív egyszerűsítés nemzetközi gyakorlatait, azon belül is annak megtervezését, valamint az egyszerűsítési programok alkalmazásának lehetőségeit tekintették át a résztvevők. Az előadók többször is kiemelték az egyszerűsítési folyamat, valamint az állami vezetés állampolgárokhoz történő közelítését, amelynek fő céljaként a bizalom növelését tűzték ki. Az átláthatóság, az egyszerűvé tétel alapvető jelentőséggel bír, emellett a megfelelő befektetői környezet kialakítása, a gazdasági verseny egyik alappillére.

Az ülés második részében az adminisztratív terhek mérésének eszközeiről, lehetséges technikáiról esett szó. Az egyik gyakran ismételt szempont az volt, hogy az előnyöket, hasznokat a Kormányzat megfelelően kommunikálja a felhasználók felé. Kitértek arra is, hogy szükséges a vezetés számára egy pontos stratégiai víziót kialakítani, mert az erős, határozott vezetés elengedhetetlen feltétele a sikerek elérésének. Végezetül megemlítenéd, hogy az idő és a türelem fontos eleme a változtatásoknak, hiszen a reformok hosszadalmas folyamatok, így akár éveken keresztül is eltarthatnak.

A harmadik rész során az egyszerűsítés területén az informatikai eszközök (ICT) megfelelő alkalmazásáról ismerhettek meg a résztvevők jó gyakorlatokat. E folyamat során fontos, hogy a felhasználók igényeit felmérje a Kormányzat, így lehet hatékony és rendszeres a kommunikáció az állampolgárokkal, valamint szoros az együttműködés a civil szervezetekkel és a nem kormányzati szervekkel. A szekció beszélgetései alapján kiderült, hogy a tájékoztatás egyik leghatékonyabb módja az e-kormányzás, illetve az elektronikus szolgáltatások, valamint az egyablakos ügyintézés megvalósítása. A megfelelő intézményi rendszer kiépítése szintén alapvető feltétele az egyszerűsítésnek és az e-kormányzás kialakításának; ez sokszor kéz a kézben halad. Az ICT sokat segített a joganyagok egyszerűsítésében, a kevésbé hasznos jogszabályokat kiszűrték a rendszerből.

A workshop negyedik részében a beszélgetés középpontjában az együttműködés növelése állt az állampolgárokkal, a magánszféra képviselőivel, a civil szervezetekkel, a nem kormányzati szervekkel, valamint a nemzetközi szervezetekkel.

A záró szekció előadói egyöntetűen sikeresnek értékelték a másfél nap szakmai programját. Kiemelésre került, hogy az adminisztratív tehercsökkentés, valamint az állampolgárok számára az élet egyszerűbbé tétele a jelenlegi nehéz gazdasági körülmények között mind a MENA, mind az OECD országok számára nagy kihívást jelent. Végezetül a magyar fél támogatásáról biztosította a résztvevőket a tekintetben, hogy a Magyar Kormány továbbra is aktív szerepet kíván játszani az OECD-MENA együttműködés fejlesztésében, hiszen a szeminárium egy kiváló platformnak bizonyult mind a tapasztalatcserére, mind a kultúrák megismerésére, valamint a személyes kapcsolatok erősítésére a résztvevő országok között.

A következő OECD-MENA workshop helyszíné várhatóan Tunézia lesz.

Gazdaságpolitikai reformok 2012: Út a növekedéshez

Gazdaság

2012. február 24.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

Kiemelt publikáció

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/economic-policy-reforms-2012_growth-2012-en



A 2005 óta évente megjelenő, három fő részből álló kötet a növekedésre fókuszálva, összehasonlító-elemző jelleggel mutatja be az OECD-övezetben a strukturális politikák terén zajló főbb folyamatokat. Az áttekintő rész kiemeli, hogy az elmúlt években a kényszerű fiskális konszolidáció és a gyenge növekedés kettős nyomása miatt a válság a strukturális politikákat érintő reformok katalizátorává vált. A munkaerő-felhasználást érintően előtérbe kerültek a munkát terhelő adók csökkentését célzó intézkedések, a tényleges nyugdíjkorhatár kitolása, a rokkantnyugdíjazás rendszerének reformja, illetve az aktív munkaerő-piaci politikák. Sokfelé növekedett a munkanélküli támogatások ideje és az e célra fordított kiadás, de a részmunkaidős foglalkoztatást is erősebben ösztönözték és a célzott munkahelyteremtési támogatás is nagyobb szerepet kapott. A termelékenységet érintően az innovációs és oktatáspolitikai reformja, valamint a növekedést jobban segítő adómixet célzó intézkedések kerültek fókuszba. A közeljövőt illetően az OECD véleménye szerint a munkahelyteremtést kell előtérbe helyezni, a fiskális konszolidáció feltételeinek betartásával. Ezen belül csökkenteni kell a tartós munkanélküliség kiterjedtségét, elsősorban aktív munkaerő-piaci eszközökkel, illetve a munkakereslet megszilárdulása után a munkanélküli ellátások ösztönzőinek erősítését célzó reformok is ajánlhatók. A növekedésbarát adómix egyszerre szolgálhatja a fenti két szempontot, például az „adókiadások” mérséklése, és az ingatlan-, a fogyasztási és a környezetvédelmi adók súlyának növelése révén. A védett szektorok – kiskereskedelem, szolgáltatások – liberalizációja már rövidtávon is munkahelyeket teremthet.

A kötet minden egyes tagállam számára egy összehasonlítható, folyamatosan frissített indikátorrendszeren és empirikus vizsgálatokon alapuló egyedi ajánlásokat fogalmaz meg, valamint nyomon követi az ajánlások terén tett főbb intézkedéseket is. *Magyarországnak ezúttal 3-3 indikátoralapú, illetve szakértői ajánlást címeztek: (1) a munkát terhelő adók csökkentése, (2) a rokkantnyugdíjazás és korhatár előtti nyugdíjba vonulás egyéb formáinak szigorítása, (3) a vállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése, illetve (i) az oktatási rendszer hatékonyságának és elérhetőségének javítása, (ii) a közszféra hatékonyságának növelése, (iii) a feketegazdaság visszaszorítása.* Az anyag rendkívül röviden megemlíti a közelmúltban tett kormányzati lépéseket, így például az egykulcsos adó bevezetését és az adójóváírás kivezetését, a magán-nyugdíjpénztári rendszer leépítését, a korai nyugdíjazás szabályainak átalakítását, a kormányhivatalok (mint az egyablakos ügyintézés terepeinek), valamint például a NAV létrehozását. A mostani ajánlások legnagyobb részben már a korábbi kiadványokban is szerepeltek, mivel az ezeket megalapozó tényezőkben és indikátorokban még nem sikerült megfelelő javulást elérni.

A jelen kiadványba három, egyes növekedést meghatározó faktorokat vizsgáló elemzés került. A strukturális reformok növekedési hatásairól szóló tanulmányból kiemelendő, hogy bár a legtöbb strukturális reform a hosszabb távú pozitív hatást megelőzően átmeneti gazdasági költséggel, veszteséggel jár, léteznek a növekedés gyorsabb beindítására képes intézkedések is, elsősorban azok, amelyek a gazdasági szereplők bizalmát, jövőbeni jövedelemszintjükkel kapcsolatos várakozásait javítják, mivel ez a fogyasztás és beruházás felfutását eredményezheti. A strukturális reformoknak többnyire nincs deflációs hatásuk, de a gazdasági ciklusok fázisai hatással vannak hatékonyságukra, így az időzítés lényeges (például recesszió esetén nincs növekedésvisszafutó szerepe a munkanélküli ellátásokat gyengítő reformoknak). Jelen helyzetben az aktív munkaerő-piaci politikák, a növekedésbarát adóreformok, valamint a termék- és szolgáltatási piacok liberalizációjának elegye ajánlható. E hatásokat a lakosság és a vállalkozások bizalmának javítása által erősítheti a hatékony kommunikációs stratégia, illetve a pénzügyi szektor megfelelő szabályozási környezete.

A jövedelemegyenlőtlenség csökkentésének lehetőségeiről írt tanulmány szerint a jövedelemkülönbségek kialakulásában, erősödésében a technológiaváltás és a globalizáció kisebb szerepet játszott; inkább a gazdaságpolitika és intézményi berendezkedés különbségei a meghatározóak. Az egyenlőtlenségek mérséklésében kiemelkedően hatékony az oktatáspolitikai. A minimálbérnek is van pozitív szerepe, azonban túl magas szint esetén már kontraproduktív lehet. A piaci verseny is mérsékelheti a jövedelmi különbségeket és javíthatja a foglalkoztatást, továbbá hasonló hatással járhat a bevándorlók erősebb integrációja. Az adó- és társadalmi transzferek szerepe lényeges, bár míg utóbbi inkább az életúton belül simítja az egyenlőtlenségeket, az adórendszer egyének között is képes lehet erre. Az adórendszer progresszivitásának erősítése és a növekedés szempontjai összeegyeztethetők lehetnek például az elsősorban magas jövedelműeket támogató adókedvezmények (például jelzáloghitelek kamatának adókedvezménye) csökkentése révén, vagy a nem elsődleges otthonként szolgáló lakóingatlan eladásából származó jövedelem kedvezményes adóztatásának megszüntetésével.

A makrogazdasági kockázatok igazságosabb elosztásával foglalkozó tanulmány két fő csoportba sorolja a makrokockázatok simítását szolgáló eszközöket: az ún. „szociális védelmet” szolgáló megoldások (a munkanélküli ellátások, a minimálbér, vagy a szakszervezetek szerepe), illetve az „újraelosztást elősegítő” intézmények (versenybarát piaci szabályozás, a munkát terhelő adók alacsony szintje). A vizsgált 40 országot e két dimenzió használatának gyakorisága alapján négy csoportba sorolja az elemzés, és bár az egyes országok egyéni berendezkedése legtöbbször társadalmi preferenciákat is tükröz, több esetben lehetséges lenne az intézményi mix hatékonyságának erősítése. Ilyenek a versenyt ösztönző piaci szabályok, a kereskedelmi és tőkeberuházásokra való nyitottság, illetve a munka adóterheinek csökkentése révén általánosan és néhány kiemelt csoport (pl. fiatalok, tartósan munkanélküliek) esetében célzottan is, valamint az erős makroprudenciális szabályozás, vagy a kezdetben nagyvonalú, de idővel csökkenő munkanélküli ellátás révén.

Az európai pénzügyi és szuverén adósságválság megoldása

Pénzügyek

2012. február 2.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

Államháztartás

<http://www.oecd.org/dataoecd/14/25/49481502.pdf>



Adrian Blundell-Wignall, az OECD főtákarának pénzügyi piacokért felelős tanácsadója és az OECD Pénzügyi és Vállalkozási Igazgatóságának helyettes vezetője által irányított, a pénzügyi piacok és a szuverén adósságválság összefüggéseivel, megoldási lehetőségeivel foglalkozó elemzés megállapításait közzé tevő papír tartalma szerint a 2008-as pénzügyi válság fő oka a pénzügyi piacokban rejlő kockázatok alulárázása volt, amely a bankszektor globális szinten is veszélyezteti. A szektort segítő átmeneti intézkedések közvetlenül erősítik az európai adósságválságot kiváltó kockázatokkal szemben, hogy a válság a térség számos strukturális és gazdasági kormányzási gyengeségét felszínre hozta, és az euró zóna létét is fenyegeti. Ha a döntéshozók meg akarják előzni a

valutaunió szétesését, az eddig tárgyaltaknál bátrabb intézkedésekre lesz szükség. Blundell-Wignall szerint a működőképes megoldásnak a következő elemeket kell tartalmaznia:

Az Európai Központi Banknak továbbra is támogatnia kellene a gazdasági növekedést és erősítenie a befektetői bizalmat, amelyre a bankoknak nyújtott átmeneti források és a szuverén kötvényhozamok emelkedésének korlátozása – többek között kvantitatív eszközök révén – megfelelő lehet hosszabb távon is. A „görög probléma” tartós megoldásához a legalább 50%-os adósságelengedés mellett további lépések is szükségesek, mert csak így nőhet az ország eurózónán belül maradásának esélye. Működő növekedési stratégiát kell kidolgozni és végrehajtani Európában, kiegyensúlyozott fiskális konszolidáció és a hosszabb távú, a Gazdasági és Pénzügyi Unió belüli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés (Fiscal Compact) szabályainak fokozatos alkalmazása mellett. A strukturális reformoknak magukban kell foglalniuk a munkaerő-piaci, termékpiacon és nyugdíjrendszert érintő intézkedések mellett a bankrendszer átalakítását és újratőkésítését is. Növekedési stratégia nélkül nagy a valószínűsége, hogy a bankszektor és a szuverén adósságok válsága is tovább mélyül.

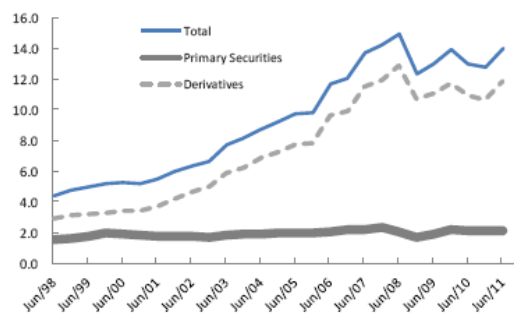
A bankszektor újratőkésítését meg kell előznie a banki mérlegek megtisztításának és szükség szerint akár egyes intézmények felszámolásának is, amelyet csak transzparens számviteli szabályok mellett lehet végrehajtani. Az európai bankok tőkehelyzete gyenge, de súlyosbító tényező a kereskedelmi és a befektetési banki tevékenységek összemosódása. A bankok által viselt kockázatok mértéke és nem megfelelő transzparenciája miatt a rendszerszinten fontos intézmények (SIFI) értékelése is problémás, nem csupán felügyelete. A kereskedelmi és a befektetési banki tevékenységeket külön kell választani. A betéti garanciákkal érintett kereskedelmi banki tevékenységeknek nem szabad a magas kockázatu ügyleteket keresztfinszírozni, ami a hagyományos banki tevékenységeket viszonylagosan immunissá teszi majd a globális tőkepiac hirtelen hullámszámaival szemben. A hagyományos banki tevékenységeket megfelelő tőkének kell biztosítani, amely a súlyozatlan eszközérték 5%-a körüli szinten határozható meg. Egy ilyen átalakítás javítaná, nem pedig csökkentené a KKV-szektor finanszírozási lehetőségeit, amely alapja a növekedésnek.

Az EKB az elsődleges piacokon keresztül nem hitelezhet közvetlenül a kormányoknak, és a bankok újratőkésítésében sem vehet részt, így az EFSF és az ESM szerepe felértékelődik azért, hogy „védőgátat” képezzen e funkciók gyakorlásával; ráadásul ez kiutat kínálhat az EKB-nak is, hogy leépítse a mérlegébe került szuverén adósságpapírokat. Az

EFSE/ESM-nek nagyon sok feladatot kell ellátnia egyszerre, így a szükséges források mértékét – különösen a bankok tőkeemelési igényét is figyelembe véve – nem szabad alábecsülni. Bár a pontos mérték függ az EKB szerepvállalásától is, nagyjából 1000 milliárd euróra lehet szükség, így a jelenleg rendelkezése álló 500 milliárd kevés, különösen ha azt is figyelembe vesszük, hogy az EFSF-nek még garanciák mellett sem sikerült könnyen alacsony költségű forrásokat szereznie. Megfelelő tőke híján növelni kell a tőkeáttétel lehetőségét – például az EFSF 440 milliárdján felül az 500 milliárdos limit vonatkozhatna az ESM-re. Azonban ha nem sikerül a magánfinanszírozók szerepét növelni – ami jelenleg valószínűnek tűnik –, más forrásokat kell felkutatni. A legjobb működőképes megoldás az lehet, ha az EFSF banki jogosítványokat és ezután kölcsönt kap az EKB-tól, hasonlóan ahhoz, ahogy az IMF, mint „bank” kölcsönt kap. Így talán több szuverén tőkealapot lehetne meggyőzni megfelelő garanciákkal további források biztosításához.

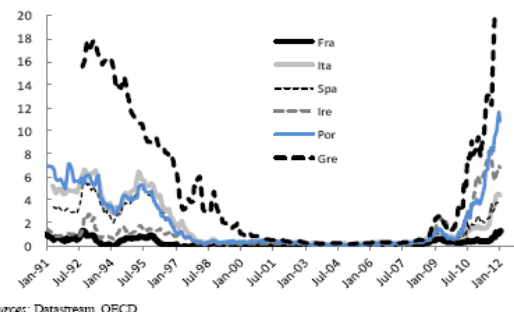
Ezek az intézkedések és a növekedésorientált strukturális reformok jelenthetik a megoldást Európa számára, hogy úgy oldja meg a fennálló feszültségeket, hogy az euró zóna egyben maradjon. Az alternatíva, a valutaunió elhagyása lehetővé tenné az országoknak, hogy a hitelkockázatot inflációs kockázattá alakítsák, monetizálva az adósságot, és az árfolyam segítségével élénkítve a növekedést. Európa ugyanakkor nagy árat fizetne egy ilyen megoldás esetén (a pénzügyi szerződések jogbizonytalansága, az unión belül maradókon erősödő piaci nyomás, az euró globális szerepének csökkenése), így érdemes minden lehetőséget megragadni ennek elkerülésére.

Figure 1. Global primary securities versus OTC derivatives



Source: OECD, BIS, World Federation of Stock Exchanges, Datastream.

Figure 5. Spreads before and after Monetary Union



Sources: Datastream, OECD.

Család a jövőben 2030-ig

Szociális politika

2012. január 16.

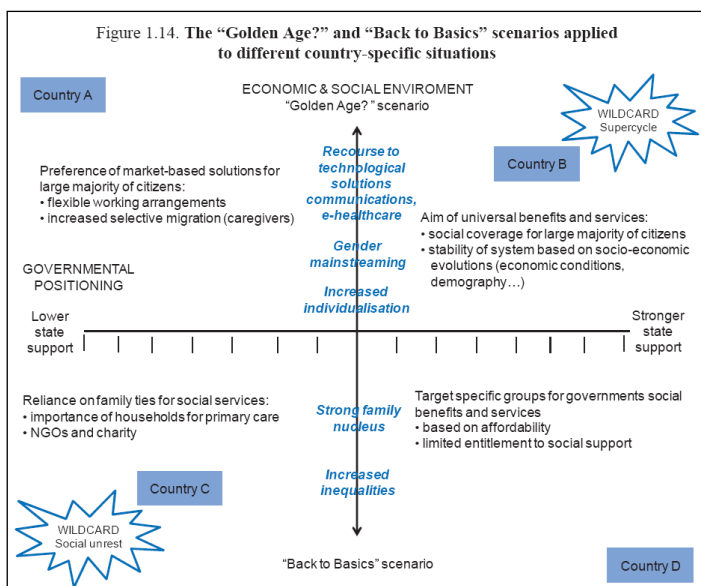
Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/the-future-of-families-to-2030_9789264168367-en



A 60-as évek óta az OECD-országokban jelentős átalakuláson ment keresztül a család intézménye. A legtöbb országban a nagycsaládok szinte eltűntek és a hagyományos kétszülős családok aránya is csökkent a válások, újracházások, együttélések, egyedülálló szülők és homoszexuális kapcsolatok következtében. A migráció erősödése a kultúrák és értékek keveredését hozta, és míg egyes kisebbségek a többségi társadalomtól eltérő családi kultúrát építettek, mások beolvadtak. Sok családban munkába állt a korábban tartósan otthon maradó anyja is, a fiatalok egyre hosszabb időt töltenek oktatással és képzéssel, míg a családok idősebb tagjai egyre gyakrabban és hosszabban élnek egyedül. E változások jelentős hatással vannak az ingatlanpiaci igényekre, a nyugdíjrendszerre, az egészségügyre, a tartós ellátás rendszerére, a munkaerőpiacra, az oktatásra és mindezek eredményeképpen az államháztartásra is. A friss demográfiai előrejelzések szerint a legtöbb OECD-országban a család szerkezetét érintő említett változások a következő 20 évben is folytatódhatnak, sőt, egyes esetekben fel is gyorsulhatnak. Különösen az egyedülálló felnőtt, egyedülálló szülő, illetve a gyermektelen pár típusú háztartások száma és aránya emelkedhet.

A kiadvány első fejezetében a családok és háztartások szerkezetének várható változásait és ezek mozgatórugóit veszi sorra, és kitér azokra a kihívásokra is, amiket e változások indukálnak. A következő három fejezet az erre adandó lehetséges válaszokkal foglalkozik, így az alacsony jövedelmű családokkal és a társadalmi kohézióval, a munka és család egyensúlyával, valamint az idősek ápolását végzők és igénybe vevők szerepével. Természetesen a megfigyelt folyamatok mellett első sorban a jövedelemhez, adókhöz, termékenységi ráta alakulásához, várható élettartamhoz, migrációhoz, oktatáshoz, technológiai fejlődéshez hasonló faktorok alakítják majd a családstruktúrát. A kiadvány két forgatókönyv mentén („aranykor”, „visszatérés az alapokhoz” – lásd ábra) vizsgálja a lehetséges kimeneteket. A második fejezet ismerteti, hogy növekszik a szegénységi veszélyben levő családok, háztartások száma, valamint a lehetőségek, kimenetek polarizálódása is erősödik, ám míg a kedvezőbb forgatókönyv mellett inkább a dolgozó szegények, addig a kedvezőtlenebb esetben a munkanélküliek és az inaktívok számának emelkedése jelenthet kihívást. A harmadik fejezet a dolgozó nők és idősek arányának emelkedését tárgyalja, valamint a rész munkaidős és nem sztemderd alkalmazási formák terjedését, ami egyre heterogénabbé teszi a jövedelmi helyzeteket. Átfogó erőfeszítések nélkül a munkahelyi és családi kötelezettségek feszültségei tovább erősödnek. Az „aranykor” a közszolgáltatások javulása és a jövedelmek emelkedése miatt számos kihívásra adhat választ, de a nem sztemderd alkalmazási formák terjedése sok család esetében konzerválhatja e feszültségeket. A „visszatérés az alapokhoz” forgatókönyv esetén a jelenlegi kedvező tendenciák is megfordulhatnak és a közszolgáltatások csökkentése ismét felerősítheti a nemek közti munkamegosztás hagyományos modelljét. A negyedik fejezet az idősek szerepének növekedésével számol mind a család, mind a társadalom szempontjából. A szerzők érvelése szerint az idősebb generáció képességei és erőforrásai jelenleg nincsenek sem elismerve, sem kiaknázva annak ellenére, hogy a korosztály – a legidősebbek kivételével – már most is több gondozási szolgáltatást nyújt, mint amennyit igényel. A társadalomban való aktív részvételük tovább fokozható, igaz 2030 körül a demográfiai folyamatok miatt a nettó gondozási kapacitás addig növekvő trendje megfordul. Az idősek szemszögéből mindkét scenárió vegyes képet nyújt, hiszen míg az „aranykor” esetében növekvő női foglalkoztatottság és egyéb folyamatok az informális gondozási szolgáltatások csökkenését eredményezhetik, a másik forgatókönyv mellett az egyéni helyzet különbségei és a szegénységi csapda veszélye növekszik az adott család lehetőségeitől és struktúrájától függően. A fentiek eredményeképpen a szerzők szükségesnek látják a családpolitika újradefiniálását, hogy az segítse a különböző irányokban fennálló egyéni felelősségek egyensúlyba hozását. Ez érintheti az ápolási támogatásokat, a fél-professzionális otthoni ápolási formák, a lakáspolitikát szabályozását, de még az innovációpolitikát is.



Nemzeti számlák körkép 2011

Statistika

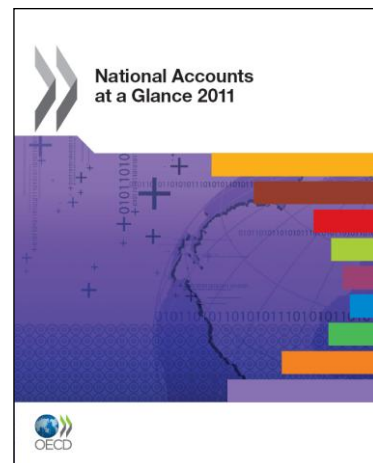
2012. február 6.

Kontakt: Tóth Péter – pthoth@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/national-accounts-at-a-glance-2011_na_glance-2011-en

A kiadvány célja, hogy a nemzeti számlákban rejlő információkat könnyebben értelmezhetőbbé, elérhetőbbé tegye. A nemzetközi összehasonlítások és indikátorok mellett röviden kitér a statisztika koncepciójának és összehasonlítási problémáinak bemutatására is. Valamennyi ábra és táblázat ingyenesen letölthető Excel formátumban a StatLink-hivatkozások segítségével, illetve **a kiadvány teljes egészében ingyenes elérhető a fejlécben szereplő linken.**

Az összeállítás célja, hogy a GDP mellett más, releváns indikátorok is könnyen elérhetővé váljanak. Olyan országokban például, ahol jelentős a tőkejövedelmek kiáramlása, vagy az emigránsok hazautalása, a nettó nemzeti jövedelem jobban közelítheti a polgárok tényleges jövedelmét, vagy a háztartások egy főre jutó korrigált elkölthető jövedelme megfelelőbb jóléti mérőszám lehet, mint az egy főre jutó GDP. Hat fejezetben – GDP, jövedelem, kiadások, termelés, államháztartás, tőke – összesen 38, módszertani információkkal is kiegészített mutatószám segíti az országok helyzetének differenciált értékelését.



Dolgozó beteg? Tévhitek és valóság a mentális betegségek és a munka kapcsolatáról

Foglalkoztatás

2012. február 3.

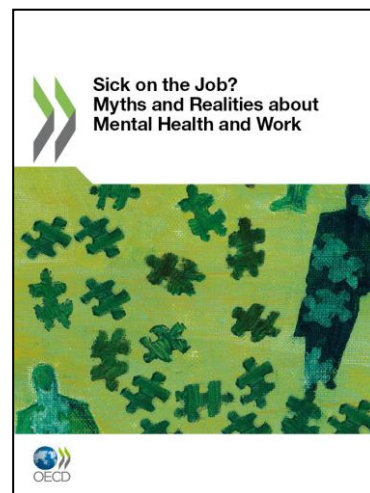
Kontakt: Tóth Péter – pthoth@mfa.gov.hu

Egészségügy

http://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/mental-health-and-work_9789264124523-en

A mentális betegségek komoly költséget és megterhelést jelentenek az érintettnek, a munkáltatóknak és a társadalomnak is. Klinikai értelemben egy adott pillanatban a munkaképes korú lakosság átlagosan 20%-a szenved a jelenségtől, de életük során az emberek felét is érintheti. A súlyos mentális zavarok (SMD) ritkák, a legtöbbször enyhe, vagy közepes súlyosságúak (CMD) az esetek. Bár a problémát már egyre szélesebb kör ismeri fel, számos tévhit miatt ez az érintettek munkából való növekvő mértékű kiesését, kizárását eredményezte. Így számottevően csökken a potenciális munkakínálat, emelkedik a munkanélküliség, csökken a munkahelyi termelékenység és emelkedik a távollétek ideje, de a munkanélküliség önmagában is ronthat a mentális betegségben szenvedők állapotán. Kiemelt probléma, hogy a mentális betegségek miatt sok fiatal hagyja, vagy kerüli el a munkaerőpiacot és rokkantsági ellátásba kerül. A rokkantsági ellátások iránti igények egyharmada-fele a mentális betegségekhez köthető, a fiatalok körében ez az arány 70%. A mentális zavarok az esetek felében már 14 éves korban megjelennek és 75%-uk 24 éves korig kialakul. A figyelemzavar, szorongásos betegség, függőség már igen korán kezdődik, míg a hangulatzavar inkább a harmincas, negyvenes években járókra jellemző.

A jelenség az OECD-országok munkaerőpiacának és szociális politikáinak működése szempontjából is kulcsfontosságú. A magas egyéni és – a becslések szerint a GDP 3-4%-ra rúgó – gazdasági költségek miatt is fontos a mentális egészség és a munka kapcsolatának vizsgálata, továbbá a moztatórugók feltárása kulcsfontosságú a hatékony szakpolitikai döntések kidolgozásához. A kötet a témakörrel kapcsolatos ismerethiányok feltárásával és azok mérséklésével foglalkozik, áttekintve a főbb kihívásokat, valamint a mentális betegségekkel küzdők a munka világába történő jobb integrálása előtt toronyosuló akadályokat. A gyakori mentális betegségek (CMD) mintegy 80%-a, de a komolyabb kórképek fele is megfelelő kezelés nélkül marad. Az orvoshoz forduló általában háziorvosukat keresik fel, akik az esetek többségében nem készültek fel e problémák kezelésére, de a specializált ellátórendszer is inkább csak a súlyos zavarok (SMD) kezelésére rendezkedett be. A gyakori zavarok tekintetében ezért jobbára sem az egészségügyi ellátórendszerben, sem a munkáltatók szintjén nincs rendszerszintű válasz. A szakpolitikának ezért a korábbiaknál jobban figyelembe kellene venni a gyakori zavarokat a munkanélküliek mellett a foglalkoztatottak esetében is, és a reaktív megközelítés helyett a prevencióra kell helyezni a hangsúlyt. A fiatalok körében fellépő problémákat még az iskola időszakában kezelni kell, később be kell vonni a munkáltatókat is a folyamatba, így a munkakörülmények, a menedzsment-módszerek, a monitoring, a konfliktuskezelés, valamint a munkanélküli-ellátásban dolgozók felkészítése is fontos.



Méltányosság és minőség az oktatásban: A hátrányos helyzetű tanulók támogatása

Oktatás

2012. február 9.

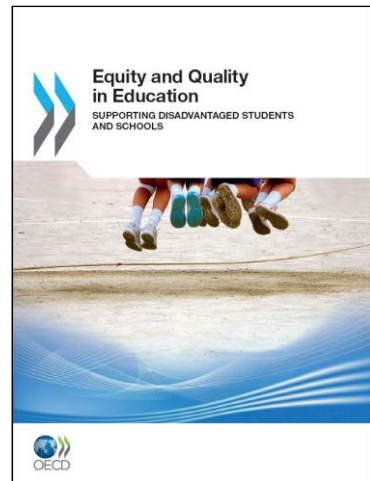
Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.huhttp://www.oecd-ilibrary.org/education/equity-and-quality-in-education_9789264130852-en

Az OECD országokban minden ötödik tanulóról elmondható, hogy nem rendelkezik a korában elvárható minimális készségekkel, képességekkel. Ha ehhez hozzáadjuk azt a tényt, hogy a hátrányos helyzetű diákok esetében kétszeresen nagyobb az esély az alulteljesítésre, akkor látható, hogy az ő segítségük jelentősen javíthatja az oktatási rendszerek eredményeit. Ezen eredmények javítása nem csak az egyének számára nyújt jobb lehetőségeket, hanem a társadalom szempontjából is hasznos.

Az oktatásban a méltányosság azt jelenti, hogy az olyan körülmények, mint az etnikai háttér, a család anyagi helyzete, a diák neme vagy akár lakóhelye nem jelentenek akadályt a tanulásban, és ez által minden egyes tanuló legalább a minimálisan szükséges készségeket és képességeket elsajátíthatja tanulmányai során. A megfelelő oktatási rendszerben csak az egyén saját tudásán múlik, hogy milyen szinten teljesít, és mindenkinek egyenlő esélye van a legmagasabb szintű készségek és képességek elsajátítására.

Az iskolából kimaradók a társadalom és a gazdaság számára is nehézséget jelentenek, míg már a középiskolát végzők is jobb munkalehetőségekhez, egészségesebb élethez juthatnak, mely előnyre válik mind a környezetének, mind a szélesebb értelemben vett társadalomnak. Költségvetési szempontból is mindenképpen előnyösebb a sikeres oktatási rendszer, még ha direkt költségeiben akár magasabb kiadásnak is tűnik. Annak ellenére, hogy az OECD tanulmányai rámutatnak arra, hogy a magas oktatási költségek nem egyenlők a magas szintű oktatási rendszerekkel, gazdasági és társadalmi hatásai hosszú távon mindenképpen nagyobbak.

A gazdasági válságból való kilábalásban az oktatásnak nagyon fontos szerepet kell szánni. A gyermekeknek előnyükre válik, ha elérhetővé tesszük az oktatást már fiatal korban, valamint, hogy legalább a középiskola elvégzéséig ez az elérhetőség megmaradjon. Mindemellett úgy kell alakítanunk oktatási rendszereinket, hogy azok a megfelelő készségekkel és képességekkel lássák el a diákokat, hogy a munkaerőpiacon és a társadalomban is megállják a helyüket.

**Műveltség, számolás és problémamegoldás a technológiában gazdag környezetekben**

Oktatás

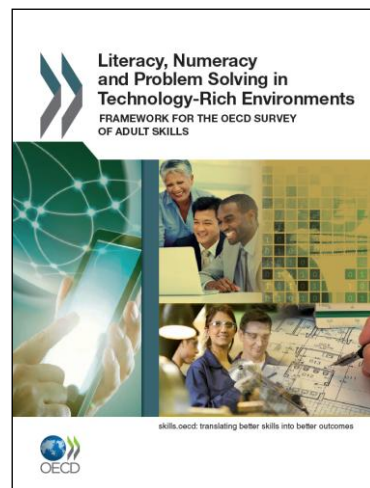
2012. március 1.

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.huhttp://www.oecd-ilibrary.org/education/literacy-numeracy-and-problem-solving-in-technology-rich-environments_9789264128859-en

Az alapszintű olvasási és számolási készség elengedhetetlen ahhoz, hogy valaki teljes körűen részt vegyen a modern társadalmakban. Bár a fejlett országokban alacsony azok száma, akik teljes mértékben analfabéták, a legutóbbi vizsgálatok azt mutatták, hogy vannak, sőt, jelentős számú emberrel a gyenge képességek, és készségek alacsony szintje összefüggésbe hozható az alacsonyabb bérekkel, és nagyobb eséllyel jelentkezik náluk a munkanélküliség és a munkaerőpiacról való kirekesztés. A technológiai változások, különösen az információs és kommunikációs technológiák növekvő jelenléte egyre nagyobb igényt támaszt a magasabb szintű kognitív készségek iránt, a mindennapi életben egyre fontosabbá válik a komplex információk megértésére, értelmezésére és elemzésére való képesség.

A politikai döntéshozóknak e területen is szükségük van az átfogó és naprakész információkra annak érdekében, hogy a munkaerő-piacon a készségek iránti keresletnek megfelelő kínálatot tudjon biztosítani. A PIAAC, az OECD felnőttek készségfejlesztéséről szóló nemzetközi felmérése központi szerepet ezen információ biztosításában.

Ezen jelentés feltérképezi a PIAAC program fejlődését, a mérni kívánt adatok meghatározásától a PIAAC három fő területének – a műveltségnek, a számolásnak és a technológiában gazdag környezetben történő problémamegoldásnak – az értelmezéséig. A kiadvány összefoglalja a tervezetet az egyes értékelési tartományokra, és példákat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy milyen eszközöket használ a felmérés.





2012. január 17.

Erős kezdés III: Minőségi eszköztár a kora gyermekkori neveléshez és oktatáshoz

http://www.oecd-ilibrary.org/education/starting-strong-iii_9789264123564-en

Oktatás

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.hu

Egyre több kutatás hangsúlyozza, hogy a kora gyermekkori nevelés és oktatás olyan széleskörű előnyökkel rendelkezik, mint például a későbbi tanuláshoz szükséges alapok lefektetése, az élethosszig tartó tanulásra való felkészítés, a méltányosabb, illetve egyenlő bánásmód, a társadalmi integráció megkezdése, és a jobb szociális és gazdasági fejlődés a társadalom egészének. Mindezek az előnyök azonban csak akkor jelentkeznek, ha megfelelő ez a szolgáltatás. A rossz minőségű kora gyermekkori nevelés kiterjesztése nemhogy nem biztosítja sem a gyerekek, sem a társadalom számára ezeket az előnyöket, hanem akár növelheti az egyenlőtlenségeket, és gazdaságilag is kártékony lehet. Az OECD tagországai egyetértenek abban, hogy a minőség az egyik legfontosabb tényező a kora gyermekkori nevelésben és oktatásban. Az utóbbi években több tagország is megpróbálta különböző módokon javítani szolgáltatásai minőségét. Ezen tapasztalatok, valamint különböző kutatások alapján elmondható, hogy öt kulcsfontosságú szabályozási elem van, melyek elengedhetetlenek a megfelelő színvonalú szolgáltatás kialakításához: a minőségi célok és eredmények meghatározása, a tantervek és alapvető szabályok gondos megtervezése, a magasabb képesítések megkövetelése, a munkahelyi körülmények, képzések javítása, a családok és a közösségek bevonása, végül a folyamatos adatgyűjtés, kutatás és monitoring.



2012. február 6.

A transzferárazás kihívásainak hatékony kezelése

http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/dealing-effectively-with-the-challenges-of-transfer-pricing_9789264169463-en

Adó

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

Az adóhatóságokat tömörítő OECD Fórum (FTA) által készített kötet a transzferárazási kérdés gyakorlati oldalát járja körül az adóhivatalok szemszögéből. A kiadvány több ország gyakorlati tapasztalatát mutatja be, valamint ismerteti, hogy milyen módokon lehet a transzferár-programok kezelését optimalizálni annak érdekében, hogy megfelelő esetek kerüljenek kiválasztásra, a kapcsolódó auditok és adatkérések hatékonyak, időszerűek legyenek, és egyaránt megfeleljenek a multinacionális vállalatok és adóhatóságok érdekeinek.

A szerzők felhívják a figyelmet a kockázatértékelés fontosságára, amelyhez módszereket is bemutatnak. Az átvilágítás kezdeti, adatgyűjtő szakaszában a szoros együttműködést ajánlják, és az egész folyamatot segítheti egy transzparens folyamatleírás. A vizsgálatok megfigyelésének gyakori okait kezelő technikákról is szó esik, csakhogy, mint a végső döntések meghozataláról. A transzferár-vizsgálatok erőforrás-szükséglete sem maradt ki a vizsgált témák közül, hiszen gyakran speciális szakértelemre és az erőforrások komplex elegyére van szükség, amelynek biztosítása komoly kihívást jelent.



2012. január 20.

Kereskedelem és innováció

http://www.oecd-ilibrary.org/trade/trade-and-innovation_5k9gwprtbtxn-en

Kereskedelempolitika

Kontakt: Jánosky Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

A tanulmány a kereskedelempolitikai munkafüzetek sorozatban jelent meg a kereskedelem és innováció kapcsolatát vizsgáló munka lezárásaként. Ahogy azt az OECD Innovációs Stratégiája is megállapítja, a növekedés új forrásainak létrehozásában az innováció kulcsfontosságú szerepet tölt be. A kereskedelem az egyik olyan eszköz, amely megerősítheti az innovációt az üzleti szektorban. A kiadvány három területet elemez, amelyen a kereskedelem befolyásolja az innovációt.

A technológia elterjedésének két legfontosabb csatornája az import és a közvetlen külföldi tőkebefektetés (FDI), a tanulmány elsősorban ezek vizsgálatával foglalkozik. Az import a hazai vállalatok számára lehetővé teszi a külföldi technológiához való hozzáférést, amely megalapozhatja az innovációt. Az FDI elősegíti a hozzáférést a magasabb rendű inputhoz vagy technológiához a külföldi leányvállalatok becsatornázása révén. Mind az import, mind az FDI immateriális tudásáramlással is együtt jár. A harmadik terület a technológiakereskedelem, amely különösen a technológia licenzek révén járul hozzá a technológia elterjedéséhez, bár ez szektoronként jelentős eltéréseket mutat. Kiemelt szerepet játszott például az elmúlt évtizedekben a vegyipar fejlődésében. Ezek az elemek intenzívebbé teszik a versenyt, amely befolyásolhatja az innovációs kezdeményezéseket. A technológia-diffúzió előnyei azonban nemcsak a diffúziós csatornáktól függenek, hanem a felszívó kapacitástól is, amely az új információk befogadó és alkalmazó képességét jelenti. Ez a tényező túlmutat a hagyományos kereskedelempolitikai területeken. A multilaterális kereskedelmi liberalizáció, beleértve a vámok és vámon kívüli akadályok lebontását, valamint a szellemi tulajdonjogok védelmét, hozzájárul ugyanakkor a kereskedelem és az innováció közötti kapcsolat erősítéséhez.



2012. február 15.

A költségvetési föderalizmus és a helyi önkormányzat reformja: A zéró összegű játékon túlhttp://www.oecd-ilibrary.org/taxation/reforming-fiscal-federalism-and-local-government_9789264119970-en**Államháztartás**Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

A kiadvány tíz ország elmúlt évtizedben végrehajtott, a költségvetési föderalizmust és az önkormányzatokat érintő reformjait mutatja be egységes módszertan segítségével, annak érdekében, hogy azonosíthassa azok közös jellemzőit, valamint a sikeres reformok intézményi, politikai, gazdasági és költségvetési feltételeit. A megállapítások közül megemlítenéd, hogy bár a választói felhatalmazás segíthet, de ez nem minden esetben szükséges feltétel; a központi kormányzatnak mediátori szerepet is be kell töltenie az eltérő önkormányzati érdekek összehangolása érdekében. Noha a reformok gyors és csomagban történő bevezetése sok esetben segít, a pozitív hatások általában lassan jelentkeznek, így bizonyos esetekben a fokozatosság és az átmeneti engedmények célravezetőbbek lehetnek. Az erős politikai akarat mellett a hitelesség erősítése érdekében érdemes konzultációkra és külső szakértőkre is támaszkodni, de a reformok végrehajtása során a megfelelő kommunikáció és a kormányzat egységes fellépése kulcsfontosságú.



2012. február 14.

OECD ország tanulmányok: Németország 2012http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-germany-2012_eco_surveys-deu-2012-en**Gazdaság**Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

A 2012-es Németországról szóló ország tanulmány a makrogazdasági folyamatok és kilátások mellett a munkaerőpiac és a klímaváltozási politikák kérdéskörével foglalkozik részletesebben. A 2011 második felében lelassuló német gazdaság az OECD szerint 2012-ben csupán 0,6%-os növekedésre lesz képes, a lakossági fogyasztás bővülése 0,7%-ra, az importé 4,1%-ra lassul, és a negatív kockázatok is jelentősek. Noha a 2013-as előrejelzés már kedvezőbb, az említett mutatók várhatóan jóval elmaradnak a 2011-es szinttől és a potenciális növekedés is gyenge. Az OECD főbb ajánlásai a belső kereslet élénkítését, a versenyösztönző beruházási és innovációs klíma erősítését, különösen a szolgáltató szektor egyes részeinek liberalizációját, valamint K+F-adókedvezmény bevezetését célozzák. Az OECD szerint Németországnak a globális egyensúlytalanságok mérséklése érdekében csökkentenie kellene fizetésimérleg-többletét is. A korábbi sikeres munkaerő-piaci reformok folytatásaképpen a második keresők pénzügyi ellenösztönzőinek leépítésével támogatnia kellene a nők munkába állását, az oktatás és a képzés reformjának többek között az idősebb korosztályok alkalmazhatóságának erősítését kellene céloznia, a képzett bevándorlók előtt álló adminisztrációs akadályokat pedig pontrendszer bevezetésével lehetne mérsékelni. A klímaváltozási politika terén a költséghatékonyság igen fontos, így biztosítani kell a széndioxid-kibocsátás megfelelő árazását, élénkíteni kell az energiaszektorban folyó versenyt és ösztönözni kell az öko-innovációt.



2012. február 14.

Mortalitáskockázat becslése a környezetvédelmi, az egészségügyi és a közlekedéspolitikábanhttp://www.oecd-ilibrary.org/environment/mortality-risk-valuation-in-environment-health-and-transport-policies_9789264130807-en**Kockázatkezelés**Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

A kiadvány a statisztikai élet értékének (VSL) meghatározását szolgáló felmérések meta-elemzését tartalmazza. Ezen felmérések során azt vizsgálják, hogy az emberek mennyit fizetnének az elhalálozás kockázatának bizonyos mértékű csökkentéséért. A kötet a felmérések összegzése révén egyrészt bemutatja a VSL eltéréseinek főbb okait az egyes országokban, másrészt ajánlásokat fogalmaz meg arra, hogy a szakpolitikai döntések előkészítése során mely módszertanokra érdemes támaszkodni a releváns költség-haszon elemzések elkészítésekor. Az összegzés az OECD-országokban az átlagos statisztikai élet értékét alapesetben 3 millió dollárra teszi, amelyet számos tényező módosíthat. Az országspecifikus értékek alkalmazásának szükségességét mutatja, hogy az EU27 esetében például már 3,6 millió dollár ez az érték. A VSL-becslések segíthetnek az elhalálozás kockázatát csökkentő intézkedések társadalmi hasznosságának meghatározásában, és ezáltal a jobb, költséghatékonyabb közszolgáltatások és szakpolitikák kialakításában.



2012. január 17.

OECD irányelvek a biztosítók irányításárahttp://www.oecd-ilibrary.org/finance-and-investment/oecd-guidelines-on-insurer-governance_9789264129320-en**Kormányzás**Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

Az OECD biztosítói irányítási irányelvei referenciapontként szolgálnak a biztosítótársaságok és kormányzati szervek részére. Mivel a biztosítók a kockázat átvállalását és kezelését végző pénzügyi intézmények, ezért szervezeti irányításuk és kockázatkezelési módszereiknek képessé kell tenniük őket a biztosítottak kárának fedezésére. Üzleti és pénzügyi stratégiájuknak transzparensnek kell lenniük, a megfelelő kockázati kultúrát és kockázatkezelést hatékony és önálló belső ellenőrző mechanizmusoknak kell erősíteniük, az igazgatóságnak és a menedzsmentnek magas szintű pénzügyi ismeretekkel kell rendelkeznie, a folyamatoknak pedig biztosítani kell az ügyfelek megfelelő kezelését. Ezen irányelvek az OECD Vállalatirányítási Irányelveivel összhangban készültek, az FSB 12 szilárd pénzügyi rendszert biztosító szabványának egyik elemeként.



2012. február 13.

A mezőgazdasági tudás- és innovációs rendszerek fejlesztése

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/improving-agricultural-knowledge-and-innovation-systems_9789264167445-en

Agrárgazdaság

Kontakt: Jánszky Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

A kiadvány a 2011. június 15-17-én megtartott, a mezőgazdasági tudásrendszerekkel foglalkozó OECD konferencia anyagait gyűjti össze. A megbeszélés során a résztvevők azt vizsgálták, hogyan segítheti elő az innováció a kielégítő élelmiszerkínálat biztosítását, illetve hogyan tudják a kormányok és a döntéshozók ezt fenntartható módon elérni. Az agrárgazdaság szereplői számára a hagyományos módszerek már nem elegendőek. Mindeztidőig azonban agrárgazdaságban a K+F, az oktatás és a technológia kiterjesztése és transzfere nem kapott jelentős kormányzati forrásokat. A könyvben összegyűjtött előadások bemutatják azon tapasztalatokat, hogy az innováció ösztönzésével hogyan lehet az élelmiszerellátás-biztonság és a klímaváltozás kihívásainak megfelelni. Ehhez többek között az intézményi kereteknek, a magán- és közsféra szerepének és partnerségi lehetőségeinek, valamint az innovációt befolyásoló szabályozási környezetnek a vizsgálata szükséges.



2012. március 2.

Mezőgazdasági politikák a szegénységcsökkentésért

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/agricultural-policies-for-poverty-reduction_9789264112902-en

Agrárgazdaság

Kontakt: Jánszky Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

Az utóbbi években újból felismerték a mezőgazdaság fejlesztésének a szegénységcsökkentésben betöltött fontos szerepét. A világ szegényeinek több mint kétharmada vidéki területeken él, így a mezőgazdaságból származó jövedelmek növelése alapvető feltétele a fenntartható szegénységcsökkentésnek és az éhezés visszaszorításának. A kiadvány számos stratégiát mutat be a mezőgazdaságból származó jövedelmek növelésére, ezek elsősorban a diverzifikált vidéki gazdaságok létrehozására helyezik a hangsúlyt. Az agrárpolitikákat a szakpolitikákhoz és az intézményi reformokhoz kell igazítani, amelyek megkönnyítik a szerkezeti változásokat. A közjavakba, mint például az infrastruktúrába vagy az agrárkutatásokba történő beruházások és a hatékony szociális védőháló kiépítése révén a kormányzatok korlátozhatják a kevésbé hatékony politikák, az árkontroll vagy a szubvenciók szerepét.



2012. február 13.

Környezetbarátabb fejlesztés: Kapacitásnövelés a környezetmanagement és kormányzás előmozdítása érdekében

http://www.oecd-ilibrary.org/development/greening-development_9789264167896-en

Fejlesztéspolitika

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A jelentés szakpolitikai iránymutatást nyújt a kapacitásépítést elősegítő nemzeti fejlesztési tervek, a nemzeti költségvetési folyamatok és a gazdasági ágazati stratégiák környezetbarátabbá tételéhez. Meghatározza a döntéshozatali folyamatokban résztvevő legfontosabb gazdasági szereplőket, vizsgálja a felmerülő kapacitási igényeket, javaslatokat téve ezek lehetséges kezelési módjaira. Kiinduló alaptézise, hogy a gazdasági növekedés kizárólag a természeti erőforrások fenntartható használatával érhető el.

A jelentés által alkalmazott ciklikus – folyamatos visszacsatolásra és monitoringra építő – megközelítés szakít a hagyományos, pusztán technikai folyamatokra fókuszáló kapacitásfejlesztéssel, így a hangsúly átkerül a folyamat gazdáira: az egyes kormányzati és társadalmi szereplőkre. A jelentés kiemeli, hogy a szakpolitika kialakításakor és a befektetési döntések meghozatalakor kulcsfontosságú az átfogó jellegű, innovatív megközelítés alkalmazása, amely kiterjed a többéves tervezésre, a szereplők szakmai és gyakorlati tudásának folyamatos fejlesztésére, a nem kormányzati szereplők bevonására, a helyi elkötelezettség növelésére, a támogatási bázist jelentők nézeteinek összehangolására és a folyamatos tanulásra.



2012. február 28.

Stratégiai környezeti vizsgálat a fejlesztési gyakorlatban: A közelmúlt tapasztalatainak összefoglalása

http://www.oecd-ilibrary.org/development/strategic-environmental-assessment-in-development-practice_9789264166745-en

Környezetpolitika

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A fenntartható fejlesztés elvei a szakpolitikák, tervezés és programok szintjén nyújtott fejlesztési támogatás szerves részét képezik. Egyre több fejlődő ország vezeti be, illetve veszi figyelembe az OECD által kidolgozott Stratégiai Környezeti Vizsgálat (SKV) elemeit, egyedülálló lehetőséget teremtve ezzel a környezeti megfontolások tervezési és döntéshozatali mechanizmusokba való integrálására. Mindez elősegíti a fejlesztési prioritások körüli konszenzus kiépítését, egyrészt az egyes kormányokon belül, másrészt pedig a kormányok és a társadalom egésze között. A kiadvány száz lezajlott SKV közül a kilenc legérdekesebbet mutatja be, rávilágítva arra, hogyan használható az SKV a fejlesztési együttműködések keretében; milyen hatással volt és miként változtatta meg az SKV az eredeti terveket, programokat és szakpolitikai irányvonalakat; valamint hogy milyen tapasztalatok vonhatóak le az SKV jövőbeni alkalmazásához.

- Március 15. Az OECD Környezetvédelmi kitekintés 2050-ig című kiadvány megjelenése
- Március 27. Az OECD Gazdasági kitekintés időközi felülvizsgálatának megjelenése
- Március 29-30. „Making Green Growth Deliver”, a Környezetvédelmi Bizottság miniszteri szintű ülése
- Április 25-26. IMF/OECD/Világbank Kötvénypiaci Fórum, Washington DC, USA

OECD Tudástár



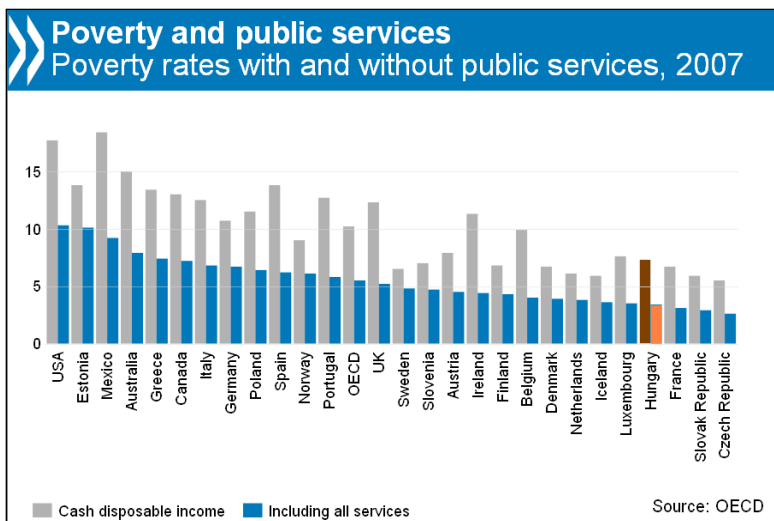
<http://blog.oecdactblog.org/?p=624> és <http://dx.doi.org/10.1787/5k9h363c5szq-en>

Szociális politika

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

Az állami szolgáltatások és a szegénység

A szegénységet legtöbbször a pénzbeli jövedelmek alapján mérik, miközben a közszolgáltatások is jelentős mértékben befolyásolják annak tényleges szintjét. Ha a „kiterjesztett jövedelem” mutatón alapulva, a közszolgáltatások értékét is figyelembe véve vizsgáljuk a szegénységi rátát, az OECD egy idén megjelent tanulmánya szerint a vizsgált 27 OECD ország átlagos mutatója 10%-ról 5%-ra csökken. Belgiumban, Írországban, az Egyesült Királyságban, vagy éppen Magyarországon a ráta 55-60%-kal alacsonyabb a kiterjesztett mutatóval, ami látványosan illusztrálja a közszolgáltatások jelentőségét. Noha sem az oktatásnak, sem az egészségügynek, de az időskori gondozásnak sem elsődleges célja, hogy közvetlenül mérsékelje a jövedelemlkülönbségeket, hatásuk mégis jelentős ezen a téren. A 2007-es adatokon alapuló becslés szerint Magyarországon a háztartások elkölthető jövedelméhez viszonyítva 16%-nyi többletjövedelmet biztosít az egészségügy, további 15%-ot az oktatás, 3,5%-ot a kisgyermekkorai gondozási szolgáltatások és 1,5%-ot az időskori gondozás. Vagyis összességében a háztartások kiterjesztett jövedelme 36%-kal magasabb, mint az – egyéb-ként hozzávetőlegesen még egyszer ennyi pénzbeli transzfert is tartalmazó – elkölthető jövedelemmutató.



http://www.oecd-ilibrary.org/development/perspectives-on-global-development-2012_persp_glob_dev-2012-en



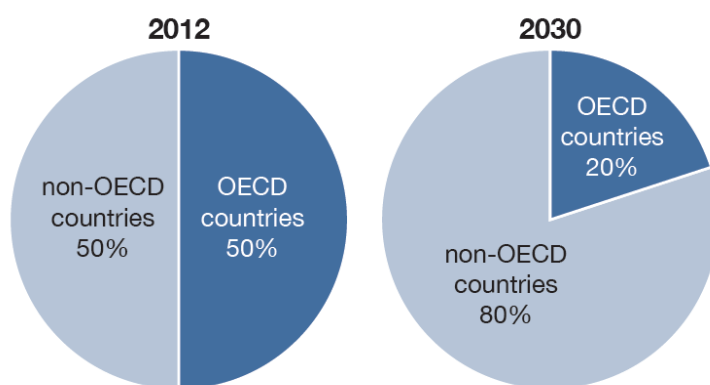
Fejlesztéspolitika

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A középosztály globális térnyerése

Napjainkban a középosztály mintegy ötven százaléka – 1 milliárd fő – gyorsan növekvő feltörekvő gazdaságú országban él. Előrejelzések szerint 2030-ra e szám mintegy a négyszeresére, 3,9 milliárdra nő. Az OECD Fejlesztési Központja által készített elemzés szerint az új középosztály, amely a fejlődő országok gyors növekedésének és a mélyszegénység sikeres visszaszorításának hozadéka, jóval sebezhetőbb, mint az érettebb demokráciák középosztálya. A fejlődő és feltörekvő országok új középosztályának legnagyobb része nélküli az alapvető társadalombiztosítási ellátást, amely elsősorban a be nem jelentett munkaviszonyra vezethető vissza. Ez a középréteg tehát még érzékeny, a munkából való kiesés ismét a szegénység felé lökheti tagjait.

Share of the global middle class



Percentage of the world population living between USD 10 and USD 100 PPP a day
Source: Perspectives on Global Development 2012

A fényképek és ábrák forrása:

1-4, 6-14. oldal: www.oecd.org; 5. oldal: Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium